

Ytringsfrihed og god tone

Denne sommer har, ud over pinligheder omkring et par kvindelige partiledere, ikke budt på de store politiske armbevægelser. Politikere har jo også brug for ferie (nogle mere end andre) og vi andre med. Traditionen tro benytter Dansk Folkeparti lejligheden til at markere sig. Partiets chefideolog har udtænkt en plan, der kan navigere Danmark sikkert igennem den internationale krise, en plan, der én gang for alle kan få bugt med kriminalitet, vold og misbrug, en plan, der kan sætte punktum for al armod, udrydde aids og international terror, bremse den globale opvarmning og ende alle krige. Eller måske ikke helt, men i hvert fald kan den nydelige mand finde ud af at udskille de medborgere, der har slægt og rødder et andet sted end han selv, og det må vel også tælle for noget. Dansk Folkeparti har barslet med et forslag om at udvide 24-årsreglen til en 28-årsregel, og proportionalt med det uoriginale i selve forslaget er det bizarre i argumentationen herfor: de rare mennesker i DF vil beskytte unge (muslimer) imod tvangsægteskab. Ih tak, skal I ha'! Jeg kender rigtig mange unge muslimer, og jeg tror nok, de vil have sig frabedt at blive "beskyttet" af DF. Jeg tror i øvrigt heller ikke, de har brug for det, for de unge er ganske selvstændige og ansvarsbevidste og nyder deres forældres velfortjente tillid. Jeg er faktisk selv den stolte indehaver af nogle stykker af slagsen.

Måske i erkendelse af at det genbrugs-agtige var lidt for tyndt, måtte selve partilederen rejse sig fra sit rosenbed og forlange, at der sættes kroner og ører på, hvad "indvandringen" koster det danske samfund. "Indvandringen"? Siden hvornår? Skal vi 5, 10, 25, 100 eller 300 år tilbage? Skal indvandrere, som har opnået dansk nationalitet, tælles med? Og deres efterkommere? Hvordan skal man kunne lave sådan et regnestykke, det er jo umuligt, selv hvis det usympatiske forslag skulle blive knæsat. Mon ikke konen i rosenbedet godt selv er klar over det. Mon ikke der er tale om endnu en gang gratis "skyd-på-muslimerne-og-kom-i-medierne"?

Det kan man så vælge at ignorere, igen, blade om på næste side, finde en anden kanal, men man må indse, at dette evindelige bombardement har konsekvenser.

Kære læser, vi kan godt blive enige om, at ytringsfriheden er værdifuld og skal værnes. Kan vi også blive enige om, at vores børn er værdifulde og skal værnes?

Jeg har allerede præsenteret mit eget afkom, og da de ungersvende var i 5-6-årsalderen, kom de en dag hjem og spurgte mig: "Mor, hvad er en perker? X og Y siger, vi er perkere". Efter et øjeblik befippelse måtte jeg forklare de troskyldige små, at det betyder, at de både er danskere og arabere, og at det skulle de være glade for. Så flyttede vi. Siden gjorde deres far og jeg, hvad vi kunne for at skåne dem for lignende nedværdigende kommentarer. Hvordan tror De, det føles for 6-årige at stå i en bus og høre pæne damer i bedstemoralderen højlydt – for det er meningen, at børnene skal høre det – bedyre deres lettelse over, at "de (altså bedstemødrene) ikke er her længere, når "de" (altså børnene) bliver voksne". Hvad tænker et lille barn, når det opdager, at det er uønsket uden for sin egen familiekreds? Hvor inkluderende vil børn føle sig, når de oplever, at de trods renskuret ydre og upåklagelig opførsel bliver betragtet som skadelige alene på grund af deres etnicitet eller religion? Når de siden hen som fornuftige, samfundsinteresserede unge får at høre at, de er "en møllesten om halsen på Danmarks økonomi"? En møllesten om halsen! Er det motiverende for de unges samfundssind og ansvarlighed? Befordrer det lysten til at tage del i det forpligtende fællesskab at blive hængt ud som en underskudsforretning?

Den måde, hvorpå ytringsfriheden bruges, har konsekvenser. Er det i orden, at der er børn, der vokser op i en atmosfære af fremmedgørelse og truende udstødelse? Skal de tavst tolerere, at de og deres forældre bliver svinet til på det skammeligste? Ytringsfriheden bruges som et våben til at såre menneskers følelser og et skjold, man bagefter kan gemme sig bag. Vil ytringsfriheden virkelig være i fare, hvis Per og Poul afstår fra at påstå, at muslimer spiser små børn? Er det virkelig nødvendigt for at værne om ytringsfriheden, at nedværdige og krænke sine medborgere? Det tror jeg ikke. Jeg mindes en tid, da det blev betragtet som meget dårlig stil at udtale sig generaliserende og krænkende om andre. Var ytringsfriheden ikke gældende, dengang man talte pænt til og om hinanden?

Ytringsfriheden er værdifuld og skal værnes – ikke skamrides.

Jasmin Schou

Skoleleder ved Iqbal International School

